

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสุขในนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น

FACTORS RELATED TO HAPPINESS IN JUNIOR HIGH SCHOOL STUDENTS

ลัดดาวัลย์ พลชัย 4737439 RAMH/M

พย.ม. (การพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : โสภณ แสงอ่อน, Ph.D. (Nursing), พชรินทร์ นินทจันทร์, Ph.D. (Nursing)

บทคัดย่อ

การศึกษานี้เป็นการวิจัยแบบบรรยายความสัมพันธ์ (Descriptive Correlational research) เพื่อศึกษาระดับความสุขและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสุขในนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ที่กำลังศึกษาในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2552 ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดนครปฐม จำนวน 409 คน เก็บข้อมูลโดยให้นักเรียนตอบแบบสอบถามที่ประกอบด้วย 5 ส่วน คือ แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์สำหรับวัยรุ่น (อายุ 12-17 ปี) แบบวัดดัชนีชี้วัดความสุขคนไทยฉบับสั้น แบบประเมินแรงสนับสนุนทางสังคม และแบบสอบถามการมีคุณค่าในตนเองของโรเซนเบิร์ก โดยเก็บข้อมูลในระหว่างเดือนมิถุนายนถึงเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2552 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติบรรยาย สถิติสัมพันธ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของสเปียร์แมน และสถิติวิเคราะห์ความแปรปรวน

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความสุขอยู่ในระดับต่ำและปกติใกล้เคียงกัน ส่วนความฉลาดทางอารมณ์โดยรวมมีความสัมพันธ์กับระดับความสุข โดยพบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นกลุ่มที่มีความฉลาดทางอารมณ์โดยรวม อยู่ในระดับปกติมีค่าเฉลี่ยคะแนนความสุขสูงกว่ากลุ่มที่มีความฉลาดทางอารมณ์โดยรวมอยู่ในระดับต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) กลุ่มที่มีความฉลาดทางอารมณ์โดยรวมอยู่ในระดับปกติ มีค่าเฉลี่ยคะแนนความสุขสูงกว่ากลุ่มที่มีความฉลาดทางอารมณ์โดยรวมอยู่ในระดับสูงอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และความฉลาดทางอารมณ์ด้านสุขมีความสัมพันธ์กับความสุข โดยพบว่า นักเรียนกลุ่มที่มีความฉลาดทางอารมณ์ด้านสุขปกติมีค่าเฉลี่ยคะแนนความสุขสูงกว่ากลุ่มต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) แต่พบว่ากลุ่มที่มีความฉลาดทางอารมณ์ด้านสุขสูง มีค่าเฉลี่ยคะแนนความสุขต่ำกว่ากลุ่มปกติอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนระดับสัมพันธ์ภาพในครอบครัว ระดับสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อน แรงสนับสนุนทางสังคม และการมีคุณค่าในตนเองไม่มีความสัมพันธ์กับความสุข

ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความสุขอยู่ในระดับต่ำถึงปกติ และความฉลาดทางอารมณ์มีความสัมพันธ์กับความสุข ดังนั้นบุคลากรผู้ปฏิบัติงานกับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ควรตระหนักถึงระดับความสุข และส่งเสริมความฉลาดทางอารมณ์เพื่อพัฒนาความสุขให้แก่ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น

คำสำคัญ : ระดับสัมพันธ์ภาพในครอบครัว / ระดับสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อน / ความฉลาดทางอารมณ์ / การมีคุณค่าในตนเอง / แรงสนับสนุนทางสังคม / ความสุข

FACTORS RELATED TO HAPPINESS IN JUNIOR HIGH SCHOOL STUDENTS

LADDAWAN POLCHAI 4737439 RAMH/M

M.N.S. (MENTAL HEALTH AND PSYCHIATRY NURSING)

THESIS ADVISORY COMMITTEE: SOPIN SANGON, Ph.D. (Nursing),
 PATCHARIN NINTACHAN, Ph.D. (Nursing)

ABSTRACT

The present study was descriptive correlational research aimed at investigating the level of happiness and factors related to happiness in early secondary school students. The study sample consisted of 409 early secondary students in Nakhon Pathom province in the first semester of the academic year, 2009. Five questionnaires including a demographic characteristic questionnaire, Emotional Quotient (EQ) Questionnaire, Personal Resource Questionnaire (PRQ – 85), Rosenberg Self-Esteem Scale and Thai Happiness Indicators Questionnaire were used to collect data between June and July, 2009. Data were then analyzed by means of Pearson's product moment correlation coefficient, Spearman's rank correlation coefficient, and F test.

The findings revealed that the two largest groups of subjects had happiness at a low and a normal level. In addition, it was found that the overall emotional quotient was related to the level of happiness. That is, the subjects whose overall emotional quotient was at a normal level had higher scores of happiness than those whose overall emotional quotient was at a low level with statistical significance ($p < .05$). However, the subjects whose overall emotional quotient was at a normal level had higher scores of happiness than those whose overall emotional quotient was at a high level, with no statistical significance. The findings also indicated that the EQ happiness aspect was associated with happiness. That is, those subjects whose EQ happiness aspect was at a normal level had higher scores of happiness than those showing a low level, with statistical significance ($p < .05$). However, the subjects whose EQ happiness aspect was at a high level had happiness scores lower than those subjects whose EQ happiness aspect was at a normal level, with no statistical significance. Finally, the findings showed that there was no relationship between family relationship, relationship with friends, social support, or self-esteem and happiness.

The study findings have led to two conclusions: that most of our subjects have a low or normal level of happiness, and that emotional quotient is related to happiness. Therefore, healthcare personnel who work with early secondary school students should be aware of their students' level of happiness, and help them develop their emotional quotient so as to promote happiness among these students.

KEY WORDS : FAMILY RELATIONSHIP / RELATIONSHIP WITH FRIENDS /
 EMOTIONAL QUOTIENT / SELF-ESTEEM / SOCIAL SUPPORT /
 HAPPINESS